

нитѣ на Първичната Причина, да е успѣлъ въ живота си. — Не е сществува въ такъв човѣкъ и нѣма да сществува. Всички велики хора, които човѣчеството е признало за такива, на първо мѣсто сж имали любовъ къмъ великата Истина, къмъ всичко онова, което Богъ е създалъ, а не къмъ това, което сж създали хората. Това, което Богъ е създалъ, е разумно, живо и вѣчно; това, което хората сж създали, е неразумно, мъртво, прѣходно и врѣменно. Тази е разликата между Божиитѣ и човѣшкитѣ дѣла.

Вие отивате, запримѣръ, въ нѣкоя художествена изложба, разглеждате разни картини и статуи на видни художници и скулптори. Спирате се прѣдъ една, прѣдъ друга, възхищавате се отъ тѣхъ, докато най-послѣ си изберете една, платите за нея десетки и стотици хиляди лева и си отивате дома. Питамъ: тази картина, или тази статуя, която сте купили, може ли да говори? — Не може. Тя е човѣшко изобрѣтение, направена е отъ мраморъ, не е жива. Щомъ плащате толкова скжпо за тѣзи картини или статуи, колко трѣбва да платите за вашата жива картина, или за вашата жива статуя, която сте изработили досега? Въ това отношение, човѣшкиятъ духъ е най-видниятъ капацитетъ въ свѣта. Защо? — Той разбира отъ химия така, както никой другъ химикъ въ свѣта; той разбира отъ физика така, както никой другъ физикъ въ свѣта; той разбира отъ геология така, както никой другъ геологъ въ свѣта; той разбира отъ астрономия така, както никой астрономъ въ свѣта. Той разбира и познава отлично законитѣ на всички тия науки и съобразно тѣхъ е създалъ и продължава още да създава и работи върху безсмъртната картина на човѣка — образъ и подобие Божие. Човѣшкиятъ духъ разбира и отъ художество. Той и до днесъ продължава да рисува. Слушаме нѣкой художникъ да казва: „Цѣли двѣ години какъ рисувамъ една картина и скоро ще я за-